

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: 2 Pv 157/16/5508-31
EEČ: 2-42-3-2019

Ružomberok 15.01.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako konateľ spoločnosti XXXXX, XXXXX, ul. XXXXX XXXXX, XXXXX, IČO: XXXXX, od 29.04.2016 do 16.05.2016 neoprávnene používal osobné motorové vozidlo zn. Toyota RAV4, EČV: XXXXX farby šedej metalízy tmavej, VIN: XXXXX v hodnote 4.100 eur, ktoré mu bolo zverené do užívania na podnikateľskú činnosť spol. XXXXX, XXXXX, hoci mu spoločník XXXXX XXXXX. XXXXX oznámil, že uvedené vozidlo dňa 11.04.2016 ešte ako konateľ spoločnosti odkúpil od uvedenej spoločnosti do svojho súkromného vlastníctva, k čomu mu predložil aj kúpnu zmluvu a na základe toho ho dňa 29.04.2016 v čase okolo 09.00 hod. pred Mestským úradom v Ružomberku požiadal o odovzdanie vozidla, pričom k tomuto nedošlo a s vozidlom odišiel a ďalej ho používal,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ dňa 15.06.2016 uznesením ČVS: ORP-211/OO-RK-2016 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Následne poverený príslušník PZ dňa 24.06.2016 rozhodol uznesením pod ČVS: ORP-211/OO-RK-2016 o vznesení obvinenia osobe XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytom ul. XXXXX, XXXXX (ďalej aj len „obvinený“), a to pre podozrenie zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je tento opísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Dňa 07.07.2017 poverený príslušník PZ uznesením podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prerušil trestné stíhanie voči obvinenému XXXXX z dôvodu jeho neprítomnosti, pre ktorú vec nemožno náležite objasniť.

Dňa 09.01.2019 bol na Okresnú prokuratúru Ružomberok predložený spisový materiál, ktorého preskúmaním bolo zistené, že v posudzovanej trestnej veci sú splnené podmienky pre zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Z uvedeného dôvodu bolo dňa 11.01.2019 vydané uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Ružomberok č.k. 2 Pv 157/16/5508-31 o pokračovaní v trestnom stíhaní podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva nasledujúci skutkový a právny stav:

Obvinený XXXXX nebol z dôvodu jeho neprítomnosti doposiaľ vypočutý v procesnom postavení obvineného. K veci vypovedal ešte ako svedok v čase pred vznesením obvinenia dňa 16.05.2016, pričom uviedol, že podľa jeho názoru je toto čo sa deje s autom len ďalšia prekážka v podnikaní firmy XXXXX, XXXXX. Je momentálne konateľom spol. XXXXX, XXXXX, so sídlom XXXXX, XXXXX a bol ním od vzniku firmy v roku 1995 až dovtedy, kým nezačal XXXXX vyvíjať svoje nátlakové aktivity na to, aby tam on nefiguroval ako majiteľ obchodného podielu. Teraz je situácia taká, že na dnes (t.j. 16.05.2016) pripravil zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorú p. XXXXX odmietol podpísať z dôvodu starého dátumu. Na to telefonoval svojmu advokátovi, že ide do Martina, ale tam nedošiel, lebo došlo k odobratiu auta, podotkol, že firemného auta.

K vozidlu zn. TOYOTA RAV 4 ev.č. XXXXX XXXXX uviedol, že je a aj vždy bolo majetkom firmy. Ďalej uviedol, že bolo zakúpené v roku 2006 na lízing, ktorý splácala firma, konkrétne z firemného účtu. Auto bolo asi do roku 2009 majetkom lízingovky, ale lízing bol ukončený asi po troch rokoch. Auto nebolo prehlásené, takže je možné, že v evidenciách vystupuje ako vlastník lízingovka a spoločnosť je len držiteľom. Vozidlo používal v súvislosti s podnikaním, čo opakovane vysvetlil aj XXXXX. S pánom XXXXX sa viackrát stretol v Ružomberku. Pri týchto stretnutiach mu XXXXX povedal, aby nechal auto jemu ako nejakú záruku, ale on mu vysvetlil, že to auto potrebuje na podnikanie a ďalej ho používal. Dňa 29.04.2016 sa stretli s XXXXX v Ružomberku a na zmluve o prevode obchodného podielu bola chyba, ktorú išiel obratom do Martina opraviť. S XXXXX sa už nestretol, lebo musel ísť za novým majiteľom do Popradu, aby podpísal tú opravenú zmluvu.

Na otázku povereného príslušníka PZ, či mu XXXXX v ten deň povedal, aby nechal auto zn. Toyota RAV v Ružomberku, XXXXX odpovedal, že áno, pričom sa ho opýtal, že ako má tie veci riešiť a XXXXX mu povedal, že ho to nezaujíma. Auto napriek tomu zobral a išiel vybavovať veci ako už uviedol. Podľa jeho názoru XXXXX auto nezobral, nakoľko to auto je firemné.

Na otázku povereného príslušníka PZ, či ho XXXXX informoval o tom, že vozidlo Toyota RAV predal sebe ako súkromnej osobe a či mu predložil kúpnu zmluvu o tomto predaji, XXXXX uviedol, že XXXXX rozprával tom, že má zmluvy o predaji všetkých troch firemných áut, niečo mu ukazoval, ale nevie už čo, nejaké auto za euro alebo čo. Pre neho je firemné auto len firemné auto a používa sa na riešenie podnikateľských aktivít, ktoré XXXXX v rámci firmy nikdy nevyvíjal. XXXXX auto nikdy nepoužíval, nemal ho z akého dôvodu, používala ho len firma na podnikateľské aktivity. Dohoda s XXXXX znela, že keď bude mať všetky papiere na prevod obchodného podielu pripravené, že sa s ním skontaktuje a dohodnú sa kedy to XXXXX ako prevodca podpíše a bude koniec. Dnes sa stalo to, že firma prišla o auto, on o mobilitu a XXXXX prevod nepodpísal kvôli starému dátumu 27.4.2016. Firme vznikajú konaním p. XXXXX ďalšie škody a komplikácie.

Svedok – poškodený XXXXX vo výpovedi zo dňa 27.05.2016 uviedol, že bol konateľom firmy XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX v mesiacoch február a marec 2016. S p. XXXXX neboli konatelia spoločne, v súčasnej dobe je konateľom už iba alebo znova p. XXXXX a to od dňa 28.04.2016. Pán XXXXX počas toho ako bol konateľom spomínanej firmy, nedodržiaval to, čo mal vo firme vykonávať. Robil také veci, že firmu priviedol do dlhov. Preto ho ako konateľa zrušil dňa 08.03.2016. Jeho ako konateľa nevedel takmer tri roky zohnať, bolo treba riešiť firmu, ale nevedel sa mu dovolať ani nijako ináč zohnať. Ďalej uviedol, že sa nevie dostať k účtovníctvu tejto firmy. Preto dal p. XXXXX znovu zapísať do obchodného registra ako konateľa tejto firmy, kde bol dňa 28.04.2016 zapísaný a on bol vymazaný a je len spoločníkom v tejto spoločnosti.

K problému týkajúcemu sa vozidla zn. Toyota RAV4 poškodený uviedol, že firma XXXXX mala v držbe tri vozidlá a to Volkswagen Caddy, VW Sharan a taktiež TOYOTU RAV 4. Všetky vozidlá od firmy ako súkromná osoba odkúpil. Ani jedno vozidlo už nemalo účtovnú hodnotu. XXXXX však na jednom z nich a to konkrétne TOYOTA RAV 4 ev. č. XXXXX jazdil ešte ako konateľ. Keď tieto autá odkúpil, tak p. XXXXX upovedomil o tom, že odkúpil aj toto predmetné vozidlo. Dal mu kópiu tej zmluvy, ktorú doložil aj do spisu. Tie dve ostatné autá má. Poškodený vo výsluchu ďalej uviedol, že **p. XXXXX povolil používať vozidlo zn. Toyota aj potom ako ho odkúpil do súkromného vlastníctva, aby si dal do poriadku veci a problémy, ktoré si sám narobil.** Teraz sa dozvedel, že vlastníkom vozidla je ešte stále lízingová spoločnosť. Vozidlo majú od roku 2006 a lízing bol asi na štyri roky. Takže vozidlo už malo byť dávno prepísané. V tej dobe bol konateľom XXXXX, takže nevie, prečo to nie je spravené. V čase keď bol konateľom firmy, autá predal sám sebe ako súkromnej osobe, aby mal zábezpeku, aby XXXXX konal tak ako treba. Povedal mu aj, že keď dá všetko do poriadku, tak je ochotný tie autá vrátiť firme. To platilo vtedy, keď ho spravil konateľom. Teraz to už neplatí, nakoľko zase si robí po svojom ako dovtedy. XXXXX teda aj napriek tomu, že vedel, že vozidlo Toyota RAV 4, ev. č. XXXXX nie je už majetkom firmy, naďalej požíval toto vozidlo na svoje účely. Bola to jediná možnosť ako mu zabrániť, aby manipuloval s autami ako konateľ firmy. Tvrdí teda, že p. XXXXX neoprávnene používal toto vozidlo od 29.04.2016, kedy chcel, aby mu to auto odovzdal až do 16.05.2016, kedy bolo políciou zaistené.

Zo zápisnice o vydaní věci z dňa 16.05.2016 vyplýva, že dňa 16.05.2016 obvinený XXXXX po vyzvaní na vydanie věci dôležitej pre trestné konanie a po poučení podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal osobné motorové vozidlo zn. Toyota RAV 4, EČV: XXXXX.

Zo správy od XXXXX XXXXX, XXXXX Bratislava vyplýva, že leasingová zmluva k vozidlu zn. Toyota RAV4 bola ukončená k dňu 08.06.2009 uhradením odpredajného poplatku a vozidlo prešlo do vlastníctva spoločnosti XXXXX, XXXXX

Z kópie kúpnej zmluvy zo dňa 11.04.2016 uzatvorenej medzi predávajúcim spol. XXXXX, XXXXX, v zastúpení XXXXX a kupujúcim XXXXX k motorovému vozidlu zn. Toyota Rav 4, VIN: XXXXX vyplýva, že za kúpnu cenu 1 euro nadobudol predmetné motorové vozidlo do svojho výlučného vlastníctva XXXXX.

Na základe opatrenia povereného príslušníka PZ bolo vyžiadané odborné vyjadrenie k hodnote predmetného osobného motorového vozidla, pričom jeho hodnota bola vyčíslená na sumu 4.100 eur k dátumu 16.05.2016.

Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že XXXXX bol konateľom v spoločnosti XXXXX, XXXXX od 09.02.2016 (vznik funkcie) až do 12.04.2016 (zánik funkcie) a XXXXX bol v posudzovanom období konateľom v spoločnosti XXXXX, XXXXX do 19.02.2016 (zánik funkcie) a opätovne mu vznikla funkcia konateľa odo dňa 12.04.2016, ktorá trvala až do zániku spoločnosti jej zlúčením s inou spoločnosťou a to dňa 01.06.2016.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav věci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z dikcie citovaného ustanovenia je zrejmé, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin musí konanie páchatel'a napíňať všetky formálne ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu.

Podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 217 ods. 2 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až na tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo

vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty alebo takým činom spôsobí väčšiu škodu.

Objektom trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla v zmysle § 217 Trestného zákona je vlastníctvo veci, pokiaľ ide o oprávnenie vec užívať a mať ju v držbe. Objektívna stránka trestného činu spočíva v prechodnom používaní zvereného motorového vozidla, ide teda o tzv. spreneveru úžitku. Znak neoprávnenosti je v danom prípade naplnený za predpokladu, keď používanie zverenej veci prekračuje rámec jej zverenia (používanie na iný než zverený účel), prípadne jej používanie pokračuje bez ďalšieho právneho titulu, resp. aj v čase keď právny titul jej zverenia odpadol. Čo sa týka subjektívnej stránky daného trestného činu vyžaduje sa pre jeho spáchanie úmyselné zavinenie (§ 15 Trestného zákona), ktoré sa musí vzťahovať na všetky skutočnosti, ktoré tvoria znaky skutkovej podstaty trestného činu a musí existovať v čase činu.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že XXXXX ako konateľ spoločnosti XXXXX, XXXXX mal zverené do užívania motorové vozidlo zn. Toyota RAV4, EČV: XXXXX (ďalej aj len „motorové vozidlo“), ktorého vlastníkom bola spoločnosť XXXXX, XXXXX. Uvedené vozidlo užíval pre výkon funkcie konateľa tejto spoločnosti už dlhodobo, minimálne odo dňa nadobudnutia jeho vlastníctva spoločnosťou XXXXX, XXXXX, t.j. od 08.06.2009.

Zo spisového materiálu súčasne vyplýva, že v relevantnom období (apríl 2016) bol v spol. XXXXX, XXXXX vedený ako konateľ okrem XXXXX aj XXXXX, ktorý bol v danom období aj jediným spoločníkom v tejto spoločnosti. Súčasne z ich výsluchov vyplýva, že medzi nimi boli konflikty ohľadom fungovania, resp. obchodného vedenia spoločnosti XXXXX, XXXXX a uvedené bolo aj dôvodom prečo XXXXX previedol na seba dňa 11.04.2018 motorové vozidlá patriace spol. XXXXX, XXXXX vrátane vozidla zn. Toyota RAV4, EČV: XXXXX, ktoré užíval pre výkon funkcie konateľa XXXXX. Z kópie kúpnej zmluvy nachádzajúcej sa v spisovom materiály vyplýva, že uvedené vozidlo previedol do svojho výlučného vlastníctva XXXXX za kúpnu cenu 1 euro, pričom z odborného vyjadrenia k vyčísleniu hodnoty predmetného vozidla vyplýva, že v tom čase malo vozidlo hodnotu 4.100 eur. Z výsluchov konateľov spol. XXXXX, XXXXX ďalej vyplýva, že po prevedení vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu XXXXX požadoval od XXXXX jeho vrátenie, čo však XXXXX odmietol s výhradou, že uvedené vozidlo považuje naďalej za firemné a potrebuje ho pre ďalší výkon podnikateľskej činnosti spol. XXXXX, XXXXX.

S poukazom na tieto skutočnosti je potrebné konštatovať, že z hľadiska právnej kvalifikácie skutku predmetné konanie XXXXX nenapĺňa všetky zákonné znaky trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla v zmysle § 217 Trestného zákona a to najmä z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty daného trestného činu.

Zo strany XXXXX nemožno hovoriť o úmyselnom konaní spočívajúcom v tom, že by neoprávnenne používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené. Menovaná osoba bola v čase užívania predmetného motorového vozidla konateľom v spoločnosti, ktorá bola vlastníkom tohto vozidla. Následne z dôvodu sporov s druhým konateľom spoločnosti XXXXX došlo bez jeho vedomia k prevodu

vlastníckeho práva k tomuto vozidlu zo spoločnosti na XXXXX za kúpnu cenu 1 euro, čo však XXXXX namietal a bol toho názoru, že vozidlo naďalej patrí spoločnosti. U uvedenej osoby teda chýba úmysel neoprávnene používať motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené, pričom neoprávneným používaním sa má na mysli dispozícia s motorovým vozidlom v rozpore s jej pôvodným určením, čo však nenastalo u XXXXX, ktorý mal vôľu používať motorové vozidlo v súlade s pôvodným určením, t.j. ako konateľ v spoločnosti XXXXX, XXXXX.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som dospel k záveru, že konanie konateľa spoločnosti XXXXX, XXXXX XXXXX nevykazuje znaky trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla v zmysle § 217 Trestného zákona, keďže v danom prípade absentuje úmyselné zavinenie vyžadované pre jeho spáchanie ako jeden z obligatórnych znakov skutkovej podstaty daného trestného činu. Navyše je otázne, či bol v tomto prípade naplnený aj znak neoprávnenosti, keď samotný poškodený XXXXX vo výsluchu uviedol, že obvinenému povolil používať vozidlo Toyota aj potom ako ho odkúpil do súkromného vlastníctva z dôvodu, aby podľa jeho slov XXXXX dal do poriadku veci a problémy, ktoré narobil.

Súčasne je potrebné k prevodu motorových vozidiel patriacich spol. XXXXX, XXXXX na konateľa a spoločníka spoločnosti XXXXX poukázať na to, že majetok spoločnosti nie je majetkom jej spoločníka, ale „cudzou vecou“ v zmysle ustanovenia § 212 Trestného zákona, pričom spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným je majiteľom obchodného podielu, predstavujúceho práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti (§ 114 ods. 1 Obchodného zákonníka), čo však neznamená identitu s majetkom spoločnosti. Z uvedeného dôvodu spoločník tejto spoločnosti nemôže nakladať s jej majetkom podľa vlastného uváženia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 14/2012 zo dňa 17.04.2012). V posudzovanom prípade XXXXX ako spoločník a súčasne konateľ spol. XXXXX, XXXXX previedol na svoju osobu vlastnícke právo k trom vozidlám patriacim spol. XXXXX, XXXXX a to minimálne v jednom prípade (vozidlo Toyota RAV4) za sumu 1 euro, teda za zlomok jeho skutočnej hodnoty, čím konal v neprospech tejto spoločnosti a mohlo preto dôjsť k vzniku škody na majetku spoločnosti XXXXX, XXXXX, čo uvádzal vo svojej výpovedi aj XXXXX. Zistené skutočnosti preto aj objektívne oprávňovali XXXXX k subjektívnemu presvedčeniu o tom, že vozidlo Toyota RAV4 naďalej patrí spol. XXXXX, XXXXX a aj z tohto dôvodu nemožno u XXXXX konštatovať úmysel neoprávnene používať motorové vozidlo Toyota RAV4.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že tento prípad má nepopierateľne svoju obchodnoprávnu stránku a v súhrne preto možno konštatovať, že vzhľadom na to, že medzi konateľmi spoločnosti XXXXX, XXXXX v danom čase existovali spory ohľadom fungovania tejto spoločnosti, pričom aj samotný prevod vlastníckeho práva k vozidlu Toyota RAV4 na osobu poškodeného bol uskutočnený z dôvodu, aby poškodený mohol uplatniť svoje záujmy, resp. predstavy vo veciach fungovania spoločnosti XXXXX, XXXXX voči druhému konateľovi tejto spoločnosti – obvinenému XXXXX, **trestné právo nemá slúžiť ako náhrada riešenia sporov v občianskoprávnej, resp. obchodnoprávnej oblasti.** Trestné právo je prostriedkom „ultima ratio“, predstavuje poslednú a najkrajnejšiu možnosť. Podľa zásady ultima ratio má byť trestné právo použité len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda už

boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. Je vylúčené, aby v prípade, že určitý právny vzťah je možné vyriešiť prostredníctvom právnych predpisov súkromného práva, tak tento právny vzťah sa v prvom rade bude najprv riešiť cestou trestného oznámenia, teda snahou riešiť to pomocou trestnej represie, tak ako tomu v tomto prípade nasvedčujú doteraz zistené skutočnosti.

S poukazom na vyššie uvedené možno skonštatovať, že konaním obvineného XXXXX nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pre ktoré bolo trestné stíhanie začaté a zároveň vznesené obvinenie.

Zároveň po dôkladnom preskúmaní celého vyšetrovacieho materiálu možno konštatovať, že z jeho obsahu nevyplýva ani dôvodnosť stíhania XXXXX pre iný trestný čin upravený v osobitnej časti Trestného zákona.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z dôvodu, že skutok obvineného nie je trestným činom a nemožno ho ani postúpiť na prejednanie priestupku, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Tomáš Niňaj
prokurátor